

Creyentes Bíblicos de la Gracia
Grace Bible Believers

www.badnewsgoodnews.net
info@badnewsgoodnews.net

Apartado 143
29631 Arroyo de la Miel (Málaga)
ESPAÑA / SPAIN
Tel.: (+34) 636 993 444

=====

LEVEN NA DE DOOD

Het verhaal van de rijke man en Lazarus in Lukas 16:19-31 is gebaseerd op waarheden, waaruit we bepaalde feiten kunnen leren over de toestand van diegenen die de fysieke dood hebben ervaren. Feiten welke overeenkomen met wat te vinden is op andere plaatsen in de bijbel. Door dit bijbelverhaal weten we het volgende:

1. Na de fysieke dood blijven individuen bestaan in een toestand van persoonlijk bewustzijn (verzen 22-25, Openbaring 6:9-10);
2. De bestemming van het individu is bezegeld na de fysieke dood te hebben ervaren. Er is geen mogelijkheid om na de fysieke dood over te gaan van de plaats van totale wanhoop naar een plaats van hoop (verzen 25-26);
3. De hades (de huidige hel) is geen stijlfiguur maar een werkelijke plaats van lijden (verzen 23-24) waar de niet

geredden naar toe gaan om hun laatste oordeel af te wachten. Zij zullen daar blijven tot de tijd van opstanding ter veroordeling, wanneer zij zullen worden geworpen in de poel van vuur (de definitieve hel, Openbaring 20:11-15);

4. Er is een plaats, hier de schoot van Abraham genoemd (vers 22), welke een plaats van troost (vers 25) en rust is. De geredden gaan hier naar toe tot de tijd van opstanding tot leven. Naar deze plaats wordt in de bijbel ook verwezen als "paradijs" (Lukas 23:39-43). Oorspronkelijk was dit een afgescheiden deel van de hades, maar werd naar de hemel verplaatst na de opstanding van Christus. Paulus spreekt van "opgenomen in het paradijs" (2 Korinthiërs 12:4). Dit betekent dat genadeheiligen en koninkrijkheiligen gezamenlijk het paradijs mogen innemen tot de tijd van hun respectievelijke opstandingen;

5. Na de fysieke dood, zullen niet geredde individuen spijtige herinneringen hebben van het verleden en kennis van hun hopeloze toekomst (verzen 25-28);

6. Na te zijn gestorven gaan individuen naar de hades of het paradijs en zijn niet in staat om terug te gaan of berichten te sturen naar zij die nog leven (verzen 26-28). Samuël, Mozes en Elia zijn uitzonderingen, gestuurd zijnde door God als speciale gezanten (zie 1 Samuël 28:3-20 en Lukas 9:28-36).

Niemand kan op eigen wilskracht terug gaan of worden opgeroepen vanuit het hiernamaals door mediums, etc. De bijbel laat geen mogelijkheid open voor reïncarnatie of spiritisme.

7. Zowel de geredden als de verlorenen zullen nooit ophouden te bestaan. Beiden zullen een bepaald soort gedaante hebben waardoor ze kunnen zien, spreken, horen en voelen (verzen 22-25). Ook al is deze gedaante van een geestelijke aard en natuur, het is nog steeds een tastbare gedaante met een herkenbare menselijke gelijkenis.

Het interbedelingsprincipe, wat we uit het verhaal van de rijke man en Lazarus kunnen leren, is dat alleen in dit leven elke man of vrouw de kans heeft om zich met God te verzoenen. Voor zij die in ongelof sterven is er geen tweede kans en is er niemand die namens hen kan interveniëren. Zonder Christus sterven is voor altijd van God gescheiden zijn, eerst, in pijnen verkerende in de hades en uiteindelijk in de poel van vuur.

Als gelovigen zou dit ons met medelijden voor de verlorenen moeten bewegen en ons aansporen om elk beschikbaar middel te gebruiken om het genade evangelie zo wijd en zijd mogelijk te verkondigen.

(Bron: 'The State and Place of the Dead'
door Dr. W. Edward Bedore)